

УДК 351

ВПЛИВ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА РОЗВИТОК ОРГАНІЗАЦІЙ

Юр'єва Ірина Анатоліївна, доцент
Квітко Владіслав, магістр
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

Розвиток сучасних інформаційних і комунікаційних технологій, зростання кількості інформації все більше визначають сутність нашої епохи. Новітні інформаційно-комунікаційні технології мають величезний перетворювальний вплив на всі сфери сучасного суспільства як у межах національних кордонів, так і у світі в цілому. Глобальність процесів, що відбуваються, неминуче підвищує інтерес до теоретичного осмислення особливостей інформаційного суспільства та емпіричного вивчення впливу інформаційно-комунікаційних технологій на розвиток соціально-економічних, політичних і культурних структур. Як відомо, інформаційні технології є безпосереднім двигуном процесу глобалізації, найважливішою рисою якої виступає формування єдиного в масштабах усього світу фінансово-інформаційного простору, в якому усе більшою мірою здійснюється комерційна діяльність людства.

У розвинених країнах сфера інформаційно-комунікаційних технологій виступає запорукою соціального, економічного і політичного благополуччя. Починаючи з 90-х років XX століття розвиток інформаційного суспільства є пріоритетним напрямом державної політики в провідних країнах світу [1, с. 9]. Різні аспекти інформаційного суспільства, зокрема, роль і місце людини в процесах глобалізації та інформаційних взаємодіях, специфіка розвитку інформаційного суспільства в окремих високорозвинених країнах, і країнах, що розвиваються, проаналізовані в літературі у працях І. Ю. Алексєєвої, М. С. Демкової, Т. А. Берези, Л. В. Березовець, О. Л. Варганової, С. Т. Кара-

Мурзи, А. В. Колодюка, І. Б. Колиушко, В. І. Лисицького, Л. Г. Мельника, І. С. Мелюхіна, А. І. Ракитова, Г. Л. Смоляна, Д. С. Черешкіна, А. А. Чернова та ін.

В українському суспільстві склалося досить повне уявлення про можливості і переваги, які надають комп'ютерні та інформаційні технології. Інформація стає суспільним ресурсом розвитку, масштаби її використання вже можуть зрівнятися з традиційними (енергія, сировина і т. ін.). У суспільній думці складається розуміння актуальності завдань переходу до інформаційного суспільства з політичної й економічної точок зору, збільшується частина фінансових потоків, що спрямовуються на розвиток інформаційної інфраструктури і задоволення інформаційних потреб суспільства [2, с 14].

Стійко розвиваються всі сектори інформаційного ринку. Можна говорити про те, що в Україні розвивається вітчизняний ринок телекомунікацій, засобів масової інформації, інформаційних технологій, продуктів і послуг. Інформація - це відомості про події, процеси, населення, події, що відбуваються в господарській діяльності, природі, суспільстві. Інформація є об'єктом зберігання, передачі і перетворення для використання в будь-якій сфері людської діяльності. Розрізняють інформацію звукову, текстову, цифрову. Так, наприклад, повідомлення – це форма прояву інформації. Кожна інформація має свої форми уяви, які полягають у зміні будь-якої величини: висоти і частоти коливань звуку, інтервалу між імпульсами і т.п. Ця змінна величина називається сигналом, тобто носієм інформації.

Завданням інформаційного забезпечення є інформування учасників контрольно-аудиторського процесу про стан підконтрольних об'єктів, функціонуванні їх і відповідностях нормативно-правовим актам і законодавству в господарському механізмі підприємств. Крім того, інформаційне забезпечення є засобом комунікації аудиторів і ревізорів з питань, що стосуються їхньої професійної діяльності.

Інформаційне забезпечення господарського механізму ускладнюється відповідно до зростання суспільного виробництва в умовах ринкових відносин і прискорення науково-технічного прогресу. Насамперед збільшуються обсяги економічної інформації про діяльність підприємств, концернів, корпорацій, спільних підприємств ревізією, яка містить дані для дослідження, і аудитом. Зростання обсягів інформації ускладнює організацію і методику проведення ревізії та аудита фінансово- господарської діяльності. Сьогодні не існує якогось універсального поняття "інформація". З погляду теорії семіотики інформація – це міра ліквідації невизначеності знання одержувача повідомлення про стан об'єкта чи яку-небудь подію [3, с. 8]. При визначенні інформації існують два основних підходи: атрибутивний і функціональний. Атрибутивний підхід розглядає інформацію як об'єктивну властивість усіх матеріальних об'єктів, функціональний же стверджує, що інформація є умовою і результатом активної діяльності і можлива тільки на соціальному рівні [4, с. 432].

Крім того, інформація розглядається як усі відомості, знання, повідомлення, що допомагають у рішенні тієї чи іншої задачі. Інформаційне суспільство, на думку більшості вчених, зробило інформацію своїм базовим параметром. Інформація стає основою соціального та інформаційного розвитку, основним ресурсом соціальних і економічних відносин.

Список використаних джерел:

1 Бажал Ю.М. Розвиток національної інноваційної системи як складової українського інформаційного суспільства // Інформаційне суспільство. Шлях України // Бібліотека інформаційного суспільства. – К.: “Відродження” та ПРООН, 2004. – С. 87-93.

2. Гелд Дейвід, Мак-Грю Ентоні. Глобалізація / антиглобалізація: Пер. з англ. І. Андрущенко. – К.: К.І.С., 2004. – 180 с.

3 Марков Б. Человек в эпоху масс-медиа // Информационное общество: Сб. – М.: ООО «Издательство АСТ», 2004. – С. 452-507.

4 Даніліян В.О. Глобальне інформаційне суспільство: культура і людина // Філософські обрії. Науково-теоретичний часопис Інституту філософії імені Г.С. Сковороди НАН України та Полтавського державного педагогічного університету імені В.Г. Короленка. – Київ-Полтава, 2005. – Вип. 14. – С. 67-78.